

Nu nog niet
Zazou

de klok tikt
naar nergens
de tijd gaat mee
ik sta stil
ik blijf nog even

ik wacht
op later
op oud en wijs
op heel veel in 't verschiet
maar zo ver is het nu
gelukkig nog niet

ik sta hier goed
het kan altijd beter
maar er is nog tijd genoeg
om dromen
na te streven

ik wacht
op later
op oud en wijs
op heel veel in 't verschiet
maar zo ver is het nu
gelukkig nog niet

m'n denken moet
maakt, raast en broemt
het leven heeft zich
goed vermomd
'k moet nog zoveel leren
ik kijk dus beter
eerst nog even rond

ik wacht
op later
op oud en wijs
op heel veel in 't verschiet
maar zo ver is het nu
gelukkig nog niet

m'n ziel weet beter
maar mijn brein nog niet
m'n hart wil alles geven
maar mijn verstand nog niet

dus wacht ik
op later
op oud en grijs
tot ik dementerend
kan beginnen
aan mijn eerste lied

weet je
ik denk echt
voor iemand als ik
is dementeren
zo slecht nog niet

Ik ben ik Jürgen Nakielksi

Ik ben het foutje op het kladblad van de schrijver,
de valse noot in't oor der muzikant,
het vraagstuk in het leven van de twijfel,
maar verder is er niet veel aan de hand.

Daarnaast ben ik de kras op mooie platen,
of ook wel eens de vinger voor de lens,
de angst dat jij me ooit wel zal verlaten,
maar tot dan ben ik wel helemaal naar wens.

*Want ik ben ik, en ik kan het ook niet anders.
Ik ben ik, en dat is toch ook al iets.
Ik ben mezelf, jij bent jij, wij zijn ik met jou erbij,
wij zijn samen, bijna voor altijd.*

Maar helaas ben ik het lek in al je banden,
de vegen op je pas gepoetste raam,
de smartphone die te klein is voor je handen
en bijgevolg: je fout getikte naam.

*Maar ik ben ik, en ik kan het ook niet anders.
Ik ben ik, en dat is toch ook al iets.
Ik ben mezelf, jij bent jij, wij zijn ik met jou erbij,
wij zijn samen, nog even voor altijd.*

Nog wel ben ik het knoopje in je haren,
de verstopping van papier in het toilet,
het woordje dat geen mens her kan verklaren,
maar geen nood, want voor de rest ben ik perfect!

*Want dat ben ik, en ik kan het ook niet anders.
Ik ben ik, en dat is toch ook al iets.
Ik ben mezelf, jij bent jij, wij zijn ik met jou erbij,
wij zijn samen en we hebben alle tijd.*

*Ja ik ben ik, en dat heb je nooit veranderd.
Ik ben ik, en veel beter kan ik niet.
Ik ben mezelf, jij bent jij, wij zijn ik met jou erbij,
wij zijn samen, nu nog steeds na al die tijd.*

Dichter bij m'n dochter
Floris Mertens

'k wil je laten proeven
van alles wat er leeft
en
'k wil je graag verklaren
waardoor de aarde beeft

je moeder breidt je sokken
te warm voor dit jaar
de krul groeit uit je haren
nee, hier schuilt er geen gevaar

*En wanneer je slaapt
Kan ik uren zitten kijken
en wanneer jij gaapt
dan gaap ik met je mee
Droom maar wat je droomt
Droom maar wat je droomt*

ik wil je niks ontzeggen
onvoldoende tijd
geen strobreed in de weg
met hier en daar wat spijt

hang maar aan mijn lippen
dat is al wat ik verlang
zon schijnt door je ramen
op het ouderwets behang

kijkend door jouw ogen
herbeleef ik wederom
die prachtige periode
waar 't ook voor mij
allemaal begon

tevens besef ik nu reeds goed
't venijn schuilt in de staart
het is één voor twaalf
dat is wat zorgen baart

*En wanneer je slaapt Kan
ik uren zitten kijken Droom
maar wat je droomt Droom
maar wat je droomt*

sparen voor een woonboot
want de zee is onderweg
het ondrinkbare water
staat dadelijk voor de deur
zie mij hier nu staan
wat heb ik je aangedaan

*En wanneer je slaapt Kan
ik uren zitten kijken Droom
maar wat je droomt Droom
maar wat je droomt*

Sprookje Wim Vercauteren

Als ik smelt van de sneeuw in de zon
Als ik zwem van de vis in het droog
Als ik dans van te slap op de koord
En je bent er niet

Als ik val van de man door de mand
Als ik duik van de kraag in de nacht
Als ik buig van de barst in de tak
En je bent er niet

Zal ik schrijven met mijn letters
Met mijn zinnen op papier
Zal ik dralen en verdwalen
In de lijnen hier

Als ik zwijg als de val van een speld
Als ik loop van de kat rond de brij
Als ik voel van gelijk met de grond
En je bent er niet

Zal ik schrijven met mijn letters
Met mijn zinnen op papier
Zal ik dralen en verdwalen
In de lijnen hier

Want de dieren gaan weer zwijgen
En geen woord meer uit hun mond
En die ezel gaat weer balken
Jager die de wolf niet vond

En de schoen zal haar niet passen
En de klok die zit muurvast
Ze zal nooit meer wakker worden
Mijn verhaallijn aangetast

Als jij er niet bent

Zal ik schrijven met mijn letters
Met mijn zinnen op papier
Zal ik dralen en verdwalen
In de lijnen hier

Nest
Nathalie Depoorter

Snoesje mijn snolletje
Bolletje molletje
Kruip je nu stilaan onder je wolletje?

Liefje mijn lammetje
Hoor 'ns, madammetje
Lig je nu bijna in je trammetje?

Spruitje mijn sprotje
Lotje marmotje
Was dit nu dan het laatste totje?

Wormpje mijn wichtje
Hoe zit het nu? Zwicht je?
Mag het dan eindelijk uit, je lichtje?

Trap Elisabeth Van Winckel

Wanneer hij binnenskamers scharrelt
in zijn goedkope stadse flat
ziet hij hem niet, de lange trap
maar horen doet hij elke stap

Ze komen en ze gaan,
boven en onder
niemand bijzonder

Zware, trage bonken dreunen
door de kale koude hal
telkens iemand kratten zeult
waspoeder of restafval

Soms zijn het ook trippelpasjes
van een meisjeslichtgewicht
dan stelt hij zich vlechtjes voor
en een vriendelijk gezicht

Of het is aanstormend geweld
avonturen tegemoet
luimig en onstuimig joelend
zeker weer vrij opgevoed

Medebewoners onbekend net
als heel hun entourage
waardoor hij hier wordt omringd
op de zoveelste etage

Ze komen en ze gaan,
boven en onder
niemand bijzonder

Hij hoort de eerste vogelzang
zit aan zijn sober middagmaal
telt de slagen van de avondklok
kijkt naar het wereldnachtjournaal

Ze komen en ze gaan
boven en onder
niemand bijzonder
bezoek, hij stelt het zonder

Crisis Bas Kleijweg

Ik leefde in een bubbel
Ik zat vol met hete lucht
Ik geloofde niet in liefde
Ik was niet op jou beducht

Toen was het plotseling crisis
Alles in één keer niets meer waard
Ik weet niet wat mijn koers is
Maar jij bent het gemis
Tot je mijn hart hebt aanvaardt

Ik heb alleen maar rooie oortjes
Geen huis, geen rooie cent
Ik ga onder als een bank
Maar jij red van m'n end
Want het was plotseling crisis
Alles in één keer niets meer waard
Ik weet niet wat mijn koers is
Maar jij bent het gemis
Tot je mijn hart hebt aanvaardt

Voor jou ben ik nu gevallen
Voor jou kom ik uit bed
Want schat, jij hebt echt alles
Mijn stimuleringspakket

Want het was plotseling crisis
Alles in één keer niets meer waard
Ik weet niet wat mijn koers is
Maar jij bent het gemis
Tot je mijn hart hebt aanvaardt

Want het was plotseling crisis
Alles in één keer niets meer waard
Ik wist niet wat mijn koers was
Maar toen zag je mij pas
En je hebt mijn hart aanvaardt

Brussel Brandt Koen Vergauwen

Jij hebt wat last van krampen
Het wil niet zakken naar je darmpjes
Heel de dag ben je aan het kreunen
Maar op je papa kan je steunen

Ik draag je op mijn arm
Stook ons huisje lekker warm
Zing de fijnste liedjes
Vol vreugde en verdrietjes

Terwijl Brussel brandt

Valt je tutter op de grond
Steek ik hem snel weer in je mond
Zachtjes wrijf ik door je haar
Gelukkig hebben wij elkaar

Terwijl Brussel brandt

Je bent alweer aan het gapen
Maar denkt nog niet aan slapen
Kom doe je ogen toe
Je papa is zo moe

Terwijl Brussel brandt

Maar plots, je hoort het amper
Ontploft een bommetje in je Pamper
Al onze zorgen zijn voorbij
Nochtans is Brussel best dichtbij

Alles is nog mogelijk Angelo Dhondt

Die dure schone schijn wordt hier al te goed bewaakt.
Aan grenzen en aan normen wordt er zelden echt geraakt.
We zitten veelal vastgeroest in een vastgelegd stramien.
Wie durft er af te wijken? Je wordt toch niet meer gezien!

En de ratrace doet verzuipen, ze brengt mensen op de loop.
Onvrede scheert hoge toppen, de maskers staan goedkoop.
Men hoort de plicht niet meer roepen, enkel de feel-goodtijd regeert.
De sky is the limit geworden en de one-manshow domineert.

Wel heb je die storing op de lijn niet meer vandoen.
Draai aan de knoppen en laat de tijd z'n werk maar doen.
Want zo wordt...alles toch nog mogelijk.
Zolang je maar je wensen niet te dikwijls mijdt.
En ik zeg: alles is nog mogelijk.
Zodra de spits scoort in de toegevoegde tijd.

Het grootste aanvalsplan blijkt hier echt niet groot genoeg.
En alles wordt doodgewoon. De ambities: die komen veel te vroeg.
Onzin passeert te vaak de revue; enkel de winnaars worden bekroond.
Veel geblaas en weinig wol. Wie niet roept, wordt haast nooit beloond.

Wel heb je die storing op de lijn niet meer vandoen.
Draai aan de knoppen en laat de tijd z'n werk maar doen.
Want zo wordt...alles toch nog mogelijk.
Zolang je maar je wensen niet te dikwijls mijdt.
En ik zeg: alles is nog mogelijk.
Zodra de spits scoort in de toegevoegde tijd.

Maar je verwachtingen span je beter niet te hoog.
Zo springen doelen en dromen echt veel beter in het oog.
En het leven wordt – terwijl je erop kijkt – opnieuw een prima te hanteren boog.

Waar zijn ze nu toch: die nuances?
De nuances maken zo dikwijls het verschil.
Wie gaat nog in op de avances van iemands goedbedoelde vrije wil?
Want een mug lijkt echt niet op een olifant.
Oh, een slurf blijkt voor een mug irritant.
Hoogvliegers doen het beste troonsafstand.
Laat de context je leidraad niet zijn.
Stop er maar dertien stuks in een dozijn.
Probeer nu en dan eens het proefkonijn te zijn.
En zo wordt alles toch nog mogelijk...

Alles is nog mogelijk. Zolang je maar je wensen niet te dikwijls mijdt.
En ik zeg: “Alles is nog mogelijk. Zodra de spits scoort in de toegevoegde tijd!”.
Alles is nog mogelijk. Wanneer je op een dag je grenzen overschrijdt.
En ik zeg: “Alles is nog mogelijk. Ook na een felbevochten onderschatte strijd!”.

Dan mis ik jou Veerle Delemer

Als ik dans Het
ritme voel Zonder
jouw bekken Dan
mis ik jou
Als ik lees
Door woorden woel
Alleen ontdekken
Dan mis ik jou
Als ik fiets
Iets moois ontwaar
En niemand meegeniet
Dan mis ik jou
Als ik worstel
Met gevaar
Geen blik mij ziet
Dan mis ik jou

Als ik stap
Doorheen de stad
Geen vitrinepauzes
Dan mis ik jou
Als ik kook
Zo zomaar wat
Kproef zelf de sausjes
Dan mis ik jou
Als ik slaap
Jouw zijde vul
Tijdens de nacht
Dan mis ik jou
Als ik show verkoop
Vol flauwe kul
En niemand lacht
Dan mis ik jou

Als ik huil
Zonder aanleiding
Geen schouder vind
Dan mis ik jou
Als ik creëer
En liedjes zing
Teksten uitvind
Dan mis ik jou
Als ik schrijf
Geen woord is goed
Geen zin is vol
Dan mis ik jou

Als ik verdrink
In overvloed
Dan hou ik vol
Maar mis ik jou

Als ik verdrink
In overvloed
dan hou ik vol
dus kom maar gauw

